

Kaos kilisesi Korint - Zayıflıkta müjdelemek

Giriş:

Geçenlerde harika bir hakikat öğrendik: 1.Kor 1:25 "Çünkü Allahın akılsızlığı insanların akıllılığından daha akıllıdır. Ve Allahın zayıflığı insanların kuvvetinden daha kuvvetlidir.

Allahın kuvvetini zayıflık içinde görüyoruz. İsa'ya baktık mı haçta ölürken, diyecek "Ne kadar zayıf bir tanrı: sevgili oğlunu koruyamadı. Braktı onu, tükürsünler, ellerine enser vursunlar, haçta onu öldürsünler."

Ancak daha derin araştırdık mı, anlıyoruz ki, İsa kendisi onun düşmanlarının hareketlerini kontrol etti. Onu haça mıhlamadılar... o kendini onların elleriyle haça mıhlattırdı.

İsa öyle yaptı, onu ancak Fısıh Bayramında öldürsünler, tam ne zaman Allahevinde koyunlar kesildi, aynı anda İsa haçta öldü.

Mat 26:4-5

Anlaştılar, İsa'yı saklıdan yakalayıp öldürsünler. Ama dediler: "Aman, bayramda olmasın. Yoksa halkın arasında bir ayaklanma olacak."

Ve ne oldu? İsa tam o bayramda öldü. İsa onların hareketlerini kontrol etti.

İsa'yı Yahuda'yı kontrol etti:

Yuhanna 13:27

Ve o lokmadan sonra ona Şeytan girdi. Bunun üzerine İsa ona dedi: "Yapacağın işi şevik yap!"

İsa kendi öğrencilerini ayaklantırabilirdi:

Mat 26:52

O vakit İsa o kişiye dedi: "Kılıcını gene yerine koy! Çünkü her kim kılıcı çekerse, o kılıçtan yok olacak.

İsa gökten yardım çağırabilirdi:

Mat 26:53

Yoksa ne sanıyorsun: bende yok mu fırsat, Babamdan rica edeyim. O zaman O bana dakkada oniki ordudan fazla melek yollamayacak mı?

Ve en sonunda görüyoruz, İsa kendi ölüm anını kendisi seçti:

Yuh 19:34

Askerlerden biri mızrakla Onun boşmadesini deldi. Ve hemen kan ve su çıktı

Bu ne demektir? Kan ve su... buna pıhtılaşmak diyoruz, koagulatsya, sıvı ve katı parçaları ayırdı. İnsan yüreği çok güçlü bir kastır. Ve İsa ne zaman yüksek sesle ruhunu verdi, kendi yüreğini yırttı, nasıl tapınakta perde yırtıldı. İsa kendi kendini öldürttü, değil enserler, değil mızrak.

Evet, adımbaşı görüyoruz, nasıl zayıflık olarak görünen bir ölüm aslında İsa'nın gücünü gösteriyor.

Pavlus ne zaman hasta düştü, Rab ona "bedende bir tiken verdi'. O zaman diyor 3 defa

yalvardım. Ama Rab dedi: O hastalığı senden almayacam, o sende hep kalacak... çünkü:

2.Kor 12:9

Ama Rab bana dedi, "Benim merhametim sana yeter. Çünkü benim kuvvetim zayıflıkta tamamlanıyor."

Sanki diyor: Pavlus, bu bedensel zayıflık, bu hastalık sende kalsın, sen hep zayıf kalasın. İstiyorum benim halimden anlayasın. Ben de yeryüzünde iken aynı zayıflığı taşıdım.

Evet, Pavlus öyle bir haber yaydı, öyle bir tanrıyı tanıttı: onun kuvveti zayıflık içinde belli oluyor.

A. Pavlus Korint'te nasıl işledi?

1 Kardeşler, ne vakıt size geldim Allahın haberini anlatırmaya, o vakıt gelmedim çok süslü sözlerle ya da bilgiçlikle. 2 Karar vermişim, aranızda iken sade İsa Mesihi bileyim, hem de Onu haça gerilmiş olarak, başka bir şey değil.

3 Ben sizinle iken, zayıf idim, korkardım ve çok titrerdim. 4 Benim konuşmam ve haberim olmadı insan bilgisi ve onun kandırıcı sözleri ile. Ama Ruhu ve kuvveti göstermekle oldu.

5 Öyle ki, imanınız dayanmasın insanların bilgiliğine, ama Allahın kuvvetine.

1. "ne vakıt size geldim..."

Çok güzel bir şey şu ki, tam olarak biliyoruz nasıl Korint'teki kilise kuruldu. Apostolların İşleri kitabı bize adım adım anlatıyor.

ne vakıt size geldim Allahın haberini anlatırmaya, o vakıt gelmedim çok süslü sözlerle ya da bilgiçlikle.

İşte, Pavlus bu sözlerle anlatıyor nasıl Korint kasabasına geldi ve orada nasıl konuştu: "değil süslü laflarla, ya da bilgiçlikle, yani filozoflukla".

Pavlus Korinte gelmeden önce Atina'da idi ve orada da müjde yaymaya çalıştı. Ama Atina sıradan bir kasaba değildi: bütün filozofların merkezi idi, asıl bilgiçler orada.

Onlara nasıl konuşacan da seni ciddi alsınlar. Sen belki 8'e kadar bile okumadın, ama kalkıp İngiltereye gidiyon oradaki Oxford üniversitesindeki profesörlere müjde anlatmaya kalkıyorsun. Nasıl yapacan onu? Sıkılmayacan mı? İşte aynı Atina'da Pavlus'un başına geldi. Okuyalım...

Apo 17:17-18

Böylelikle duhanede Yahudiler ve Allahtan korkan Greklerle konuştu. Ve çarşı meydanında her gün orada kim bulunduysa, onlarla da konuştu.18 Hem de Epikürcü ve Stoacı kimi filozoflar onunla konuştu. Kimileri dedi ki, "Bu boşboğaz ne istiyor söylesin?"

Evet Pavlus'la eğlendiler. "Boşboğaz" dediler, ciddi almadılar. Yada öbür tercümede "lafesesi" ... "dıldırdır konuşuyor birşeyler ama sözlerin anlamı yok". Pavlus'un müjdelemesi onlara öyle geldi.

Sonra başkaları gelip tuttular onu, çektiler onu Areopag, Mars tepesine orada Atinalıların kasaba parlamentosu vardı. Kasabanın bütün öne gelenler, konuşmacılar, filozoflar hepsi

orada idiler, Pavlus'u sıkıştırdılar onlara konuşsun, anlatsın bakalım onun müjdesi neymiş.

Eminim o zaman Pavlus sıkılmaya başladı ve dedi kendi kendine: "Bak, dünyanın en büyük, en derin bilgi adamları, profesörler burada. Olamaz burada basit konuşayım. En iyisi onların nivelosunda, daha yüksek süslü sözlerle konuşayım. Hatta, onların filozoflarından bazı sözler kullanayım".

Ve başladı onları övmeye: "Bakıyorum, çok büyük Allah adamlarısunuz..." Daha sonra onların filozoflarından bazı sözler alıyor, iyi haberi yaymak için.

Konuştu tek Allah vardır, ona ellerle hizmet edemeyiz, o bize hayat veriyor. Putlar yapmayalım. Çünkü o tek tanrı bir gün bizi davalayacak.

Tam hazırlandı İsa'yı anlatsın.... "Ve o tek tanrı bir kişiyi seçti, o sonsuz davayı o yürütecek. Ve o kişinin gücünü gösterdi, onu ölümlerden diriltmekle.... "

Ve istedi desin... "Ve o kişi İsa'dır" ama ne zaman diriliş sözünü kullandı, hepsi ona gülmeye başladılar "Tamam, tamam başka gün sesleyecez seni !" deyip onu kısa kestiler. Hepsi dağıldılar.

Ne oldu? Pavlus'un fırsatı bile olmadı İsa'yı tanıtсын. Daha süslü, daha güzel konuşayım derken... kendi kendine gol attı.

Bu, Pavlus'a büyük ders oldu. Sigur kendi kendine dedi: "Bir daha bu hatayı yapmayacam! Asla! Şimdi Atina'dan Korint'e gidiyorum ve bundan sonra artık İsa'nın haberini yayacam basit, prost sözlerle".

ne vakit size geldim Allahın haberini anlatırmaya, o vakit gelmedim çok süslü sözlerle ya da bilgiçlikle.

"basit sözlerle" - "değil süslü püslü laflarla" ... bu sanki hep İsa'nın sırası, İsa Mesihin prensibi.

(1) Nasıl vaaz edilmeli? Basit sözlerle !

İsanın fırsatı vardı EA'yı çok büyük laflarla, gizli bilgilerle ya da sözde deriinin anlayışlarla vaaz etsin. Ama onu yapmadı: "Ekinci gitmiş tohum eksin" "Kuşlara bakın" "Zengin adam bir düğün yapmış" "Evetiniz, evet, hayırınız hayır olsun" "Boşanma mı, razvod mu? Hayır, Musa izin verdi, ama en başta öyle değildi. Allahın bşrleştirdiğini insan ayırmasın!"

Fark ediyor musunuz?

(2) Dua konusunda: nasıl dua edilmeli? - basit sözlerle.

İnsanlar sanırdılar, daha süslü, daha büyük sözlerle dua ettik mi, Allah bizi işitecek.

Memet Şükrü: koyu müslüman idi. Ve ilk olarak Mesihe iman edince sandı o lazımdı başka dilde Rabbe dua etsin. Türkçe mi...hmm ... o çok fazla basit, prost. Olamaz. Ve böylece ermenice öğrendi. Sandı müslümanlar gibi arapça konuştuk mu, Allah işitecek.

Bşr Süryani kardeşle konuştum: "Sevgiline konuşmak için fransızca, köpeklere konuşmak için almanca, askerle konuşmak için türkçe... ama Allaha konuşmak için Süryanice konuşacan... İsanın dilinde"

Ve hatırlıyorum: ne zaman İsa filmi yayılmaya başladı, bizim BG imanlılarımız da onu kopya ettiler: "Topraktan ekmek çıkaran ey ulu Tanrımız" bire bir kopya ettiler.

Bakalım İncile, orada ne yazıyor. İsa öğrencilerine gösteriyor nasıl dua etsinler: "Gökteki

babamız..." fark ettiniz mi? "Ey" sözü bile yok. Sen yeryüzündeki babanın önüne çıkıp nasıl konuşursan, aynı biçimde Allaha da öyle konuşuyoruz.

(3) Ve özellikle biz protestanlar onu daha fazla anlıyoruz.

Bizim tarihimizde, kökümüzde o basitlik, o sadelik var: nasıl toplantı yerlerimizde gümüş, altın, ikonalar falan yoksa, konuşmalarımızda da o süsler yok.

İncilin kendisi onu gösteriyor: İsanın zamanında iki tür Grekçe vardı: bir "klasik grekçe" dediğimiz, literaturno, çok süslü, makamlı.

Ama ikinci tür, ona "Koyne" derdiler, o söz demek sıradan, halk seviyesinde, basit dil. Ve insanca düşünürsen diyecen: "Aaa, Allahın sözü lazım daha güzel, daha makamlı olan dilde yazılsın: klasik grekçe" Ama öyle olmadı Allah Koyne, yani sokak Grekçesini, seçti. O bize ders olsun.

Martin Luther İncili Almancaya çevirirken anlatıyor nasıl çalıştı: "Evinde çalışan annelere, sokakta oynayan kızanlara ve pazarda alışveriş yapan sıradan adamların ağzına bakacan, onların konuştuğu gibi tercüme yapacan".

İngiliz reformcu William Tyndale. Onu 1536 Belçikada astılar. Daha öbce şöyle dedi: "Ben papaya meydan okuyorum! Rab bana ömür versin, ben bizim İngilizleri öyle bir duruma getirecem, tarlada çift süren en basit çocuk Kutsal Kitap'ı papadan daha iy bilecek!"

Ve bu konuda bizim BG imanlılara seslenmek istiyorum: kendi durumumuzdan, konuşmalarımızdan, dialektimizden utanmayalım. Sokakta, evlerde nasıl konuşursak, toplulukta da öyle konuşalım. Öğrenelim büyük ruhsal hakikatları basit sözlerle konuşalım.

Sen imana gelirken İstanbullu olmuyorsun, sen gene milletsin, Bulgaristanlısın... ondan utanma. Evde Bulgaristanlı gibi konuşuyorsun, neden toplantıda İstanbullu gibi konuşacan? Mantık yok... bir rol oynama. Zaten beceremeyecen. İstanbul'a gittiğin zaman 2-3 dakika içinde anlayacaklar senin Bulgaristanlı olduğunu.

Böyle yapanlar kendi özünü kaybediyorlar ve zamanla imansızlarla kopukluk oluyor, onlara İncilin hakikatlarını, yani haçın haberini anlatamayacaklar.

Mesela. İsviçre'de öyle zor ve farklı bir Almanca dialekt konuşuluyor, normal Almanlar onu anlamıyorlar bile. Ama her İsviçreli çocuk okulda standart almancayı okuyor, lazımsa standartça, ya da bizim lafça İstanbulluca konuşabilir. Ama gene de dua ederken herkes dialektinde dua ediyor. Birkaç tane ayrı tercümeleri var. Onlar dialektinden utanmıyorlar, biz neden utanalım?

Dönelim Pavlus'a... Sanıyorum, Atina'daki olay Pavlus'a derinden sarstı. Orada başarılı olamadı. Bir avuç insan iman etti, ama sağlam bir kilise kurulmadı. Daha önce Selanik'te idi... ve İncilde Selanikliler mektupları var. Daha sonra Korint'e gitt... ve 2 tane Korintliler mektubu var. Güzel, ama Atinalılar mektubu nerede?

Pavlus, yapamadın. Daha iyi yapayım derken, daha fena yaptın. Kendi aklına güvendenin ve olmadı. Ve Korint'e gelince artık dersini öğrendi:

2 Karar vermiştim, aranızda iken sade İsa Mesahi bileyim, hem de Onu haça gerilmiş olarak, başka bir şey değil.

Yok artık hesap etmek: "Acaba, hangi sözlerle onlara daha güzel konuşayım" Allahın kuvveti zayıflık içinde belli oluyor... ondan utanma!"

"Ben iyi haberden utanmam, çünkü o Allahın kuvvetidir ve iman edenlerin hepsine kurtuluş getiriyor"

Sade Mesihin haçını bildirdim derken, Pavlus elbette başka konuları da paylaştı: İsa'nın dirilişi, Kutsal Ruh'un işlemesi, yeni doğuş nedir... bütün bu konuları paylaştı. O onun mektuplarından anlaşılıyor. 2.Sel 2:5 - Pavlus Selanikte ancak birkaç hafta kaldı ve Antihrist hakkında bile ders verdi.

3 Ben sizinle iken, zayıf idim, korkardım ve çok titrerdim. 4 Benim konuşmam ve haberim olmadı insan bilgisi ve onun kandırıcı sözleri ile. Ama Ruhu ve kuvveti göstermekle oldu.

Pavlus Korintte birbuçuk sene kaldı. Ve bütün o zaman onda bir korku vardı. Korint'teki ilk zamanlar zaten kavga ve çekişme ile doluydu. Sinagogta kavga oldu, imanlılar kovuldu. Sinagogun başı, yani hoca imana geldi, ev toplantılarına başladılar ve toplandıkları yer hemen sinagogun yanında idi. Her hafta Yahudilerle karşılaşım onların korkutmalarını işitti.

"Korkardım ve çok titrerdim" - Rab lazımdı ona kuraj versin:

Apo 18:9

Rab Pavlus'a geceleyin bir görüntüde şöyle konuştu: "Korkma, konuşmaya devam et, hiç susma!"

Sen hasta, zayıf ve perişan iken, acaba, Allahı kuvveti sende işleyebilir mi, öyle ki, sen müjdelersin ve senin sözlerinde kuvvet olsun? İnsan mantığı yok, değil mi?

Atina'dan sonra Rab Pavlus'a burada büyük bir ders verdi: "Ben o haçta iken ne kadar zayıf idim, sen de o zayıflığı tadacaksın" -

Yuh 12:32-33

Ve ben dünyadan yukarı kaldırıldım mı, herkesi kendime çekeceğim."

Ama bu demek değil, göke alındığı zaman, hani büyük kuvvetle uçak gibi kalkıp Allahın katına bindi ..

33 Tezde nasıl öleceğini göstereceğini diye, bunu söyledi.

Pavlus onu kendi hizmetinde Korintte gerçekleştirdi

İlahi 12

Uzak bir tepede pürüzlü bir haç var,
Hakaret, elem, dert nişanı.
Severim o haçı, çünkü or'da İsa
Kurbanla döktü pak kanını!

Ömrümün ta sonuna kadar
Severim pürüzlü o haçı.
Yerine bir gün Kurtarıcım
Verecek o şerefli tacı.

Dünyanın utancı pürüzlü o haçın
Harika cazibesi bana!
Çünkü b'raktı İsa göksel izzetini
Götürdü haçı Golgota'ya.

Kan ile boyanmış pürüzlü o haçın
Garip bir güzelliği var.
Çünkü or'da İsa akıttı kanını
Ve aflık buldum ben günahkâr!

Pürüzlü o haçın hakaretlerini
Sadakat, sabırla taşıyorum.
Fakat bir gün b'rakıp dünyanın derdini
Gökteki haşmete ererim.

Dünyanın utancı pürüzlü o haçın harika cazibesi bana! .. demek, ne kadar insanlar ondan kaçarsa, ne kadar onu inkar ederselerse de o haçın gene de bir çekiciliği var. Onu yaymakta gizli, saklı, anlaşılmayan bir güç var.

Özellikle müslümanlarla konuşurken, insan sakınıyor, utanabiliriz, susabiliriz. İsa'nın sözlerini, İsanın mucizelerini, onun sevgisinin filan konuşmak daha kolay... ama asıl kuvvet İsanın haçında.

Sanki bir kontrast görüyoruz: Pavlu Efes kasabasında da uzun zaman kaldı. Ve orada onun mucizelerini okuyoruz. Çok kişi şifa buldu, çok kişi etkilendi. O dereceye geldi ki...

Act 19:11-12

Allah da Pavlus'un eliyle görülmemiş mucizeler yapardı. 12 Öyle ki, onun bedenine değmiş olan mendiller ya da önlükleri bile hastalara götürdüler; ve hastalıklar onlardan uzaklaştı, kötü ruhlar da çıktı.

Ama Korint için öyle bir şey okumuyoruz: Pavlus korku içinde müjdeyi yaydı ve Rab gene de çalıştı. Önce Krispus adında sinagogun güdücüsü imana geliyor. Bu neye benziyor? Sen vaaz ediyorsun ve caminin hocası Mesihî kabul ediyor !!

İşte Allahı kuvveti orada belli oluyor. Yetmiyor bu, sonra Korint'te ne oldu. Krispus'tan sonra Sostenis adında bir adam sinagogun başı oluyor, yani sanki hoca oluyor. O Pavlus'a karşı çalıştı. Bütün Yahudileri birleştirdi Pavlus'a karşı. Ona dava açmak istedi, mahkemeye çektiler onu.

Ama sonra o bölgenin sancakbeyi Galiyo adında bir adam, onları susturdu. Hayır dava olmayacak dedi ve herkesi eve yolladı.

Bunn üzerine oradaki Grekler Sostenis'i alıp dövdüler, ama Galiyo hiç karışmadı. Sostenis rezil oldu. Ama sonra ne oldu? Büyük harika bir şey Mektubun başında Pavlus yazıyor "Ben Pavlus, Allahın bir apostolu ... ve Sostenis kardeş" ... ne olmuş? Sostenis, yanı Korint'te Pavlus en büyük düşmanı imana gelmişti.

İsa'nın haçı en büyük düşmanlarını yendi, haçtaki sevgi düşmanların yüreklerini erittirdi.

Son:

İşte, bugünlerde öyle bir şey görmek istiyorum. Birçok kişi büyük toplantılar yapıp kişileri davet ediyorlar: "Gelin, gelin - burada Allahın gücünü göreceksiniz. Sonra bir iki kişi biraz iyileşiyorlar. Onların yüzde kaç gerçeği yüzde kaç sahte olduğunu da bilemiyoruz. Sonra herkes eyvahlanıp eve gidiyor.... "Allahın gücünü gördük" ... ve hayatlarında hiç bir değişiklik olmuyor.

Ama ben öyle bir Şey hayal ediyorum, nerede sürekli olarak müslümanlara vaaz ediyoruz, sonra hoca imana geliyor ve o hocanın yerine geçen ikinci hoca da imana geliyor.

İŞte, onun için dua edelim. Allahın kuvveti orada belli olsun. Mesihin düŐmanları imana gelsin!